Leerdoelen

Na het maken van deze opgave moet je

- kunnen werken met enumeratietypen en switch-statements in Java;
- kunnen werken met encapsulatie;
- interfaces kunnen implementeren.

Een plattegrond voor de loipe

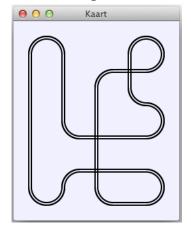
Bij het langlaufen volgt de sporter op skies een parcours van twee smalle sporen in de sneeuw. Zo'n parcours heet een *loipe*. Zo'n loipe is iedere wedstrijd anders. We weten alleen dat het parcours altijd door een regelmatig rooster van vierkanten gaat. Het parcours komt via het midden van een van de zijkanten zo'n vierkant binnen en zal het via het midden van een van de andere drie zijkanten het vierkant weer verlaten. Het parcours kan zichzelf wel loodrecht kruisen, maar zal zich niet splitsen of samenvloeien.

Om op de loipe zo snel mogelijk af te leggen is een goede planning natuurlijk belangrijk. Een eerste vereiste hiervoor is overzicht van het parcours. Helaas belemmert mist en zware sneeuwval in de bergen het zicht op het parcours. Een skier kan het parcours voor de wedstrijd wel verkennen. Door te onthouden hoe het parcours in de verschillende vierkanten verloopt kan de coach een goed overzicht krijgen. De skier schrijft per vierkant op of zij rechtdoor (s, Straight), linksaf (1, Left), of rechtsaf (r, Right) gaat. Een skier start altijd aan de zuid-rand van een vierkant met de skies richting het noorden.

Na het verkennen van het parcours door de skier levert een representatie als "srrsslssllrsrrrslssslsllsslrrsss". Deze representatie van het parcours is natuurlijk niet erg inzichtelijk. Een plaatje zo als hiernaast geeft een veel beter inzicht. Je gaat de reeks letters op twee verschillende manieren om te zetten in een tekening. De eerste keer teken je het parcours met ASCII-art, door middel van gewone characters wordt de loipe zo goed mogelijk getekend. De tweede manier van tekenen gebruikt gegeven Java-code die het parcours kan tekenen zo als hierboven.

Dit plaatje laat zien dat een loipe een rondgaand pad kan zijn, maar dat hoeft natuurlijk niet zo te zijn.

Om inzicht te hebben over de vorderingen van de sporter kan men ook de huidige positie van de sporter op het parcours grafisch weergeven.

1 Fragmenten van de loipe

Definieer een enumeratietype Fragment met de constanten NZ, OW, NO, NW, ZO, ZW, KR om de richting van de fragmenten van de loipe aan te geven. Hierin is KR een kruising. Voor de overige fragmenten geeft de naam aan hoe het parcours op dat veld loopt, zo is NZ een (rechte) Noord-Zuid verbinding en NW een bocht van het Noorden naar het Westen (of omgekeerd natuurlijk). Enumeratietypen en **switch**-statements ken je al uit Programmeren. Enumeratietypen uit C++ kun je direct omzetten in een equivalent type in Java. In Java is een enumeratietype een klasse met een vast aantal instanties (objecten). Omdat zo'n enum type in Java een klasse is, kunnen er ook methoden en constructoren voor het enumeratietype gedefinieerd worden. Zie de sheets van de colleges en het boek.

2 De Loipe

Maak een klasse Loipe om een overzicht van de loipe te maken. De constructor Loipe (String pad) maakt een overzicht van de loipe door het pad om te zetten in een tweedimensionale rij van fragmenten. Volgens goed gebruik in de informatica gebruiken we loipe [0][0] als de linker *boven*hoek van de plattegrond. De *y*-waarden worden *groter* als we naar beneden gaan. Dit is dus precies omgekeerd als in de wiskunde. De *x*-waarden zijn wel als in de wiskunde.

2.1 Afmetingen van de loipe

Om de tweedimensionale rij van fragmenten te kunnen maken moeten we de afmetingen van de loipe weten. We kunnen deze uit de rij van stappen afleiden door (bijvoorbeeld) op coordinaten (0,0) te beginnen en voor iedere stap de coördinaat (x,y) te berekenen. Merk op dat 1 en r niet draaien op de plaats zijn, de skier gaat hier een vierkant binnen en gaat er via een van de aanliggende zijden weer uit. Met een extra enumeratietype voor de huidige *richting* en wat **switch**-statements kan dat helder en compact geformuleerd worden. Geef dit enumeratie type <code>Richting</code> attributen van de vorm **public final int** <code>dx</code>, <code>dy</code>; die de verplaatsing in x- en y-richting aangeven voor de verschillende richtingen.

Het verschil tussen de minimale en maximale waarde van x geeft de breedte van de te maken kaart, en het verschil tussen de minimale en maximale waarde van y geeft de hoogte. We noemen deze waarde respectievelijk x_{min} , x_{max} , y_{min} , en y_{max} .

2.2 Vullen van de loipe

We weten nu de afmetingen van de kaart met fragmenten van de loipe en het beginpunt. We kunnen nu de juiste fragmenten in de loipe plaatsen door het pad opnieuw af te lopen. Het is heel goed mogelijk dat de loipe ten oosten of ten zuiden van het startpunt komt. Door het pad op de kaart niet te beginnen op (0,0), maar op $(-x_{min},-y_{min})$ zorgen we dat het pad toch niet van de kaart afloopt.

Als een punt van de loipe nog leeg is kunnen we direct het fragment plaatsen dat correspondeert met de beweging van de skier. Als de loipe op die plek al gevuld is moet dit een kruisend fragment zijn. We veranderen dit fragment in KR. Dit vullen van de loipe vergt behoorlijk wat gevalsonderscheid, gebruik de switch-statements goed en introduceer zo nodig hulpmethoden. Merk op dat fragmenten van de loipe die niet op het pad liggen de waarde **null** houden.

2.3 Interface van de Loipe

Zorg dat de klasse Loipe ten behoeve van het tekenen de volgende interface implementeert.

Op deze manier weten de teken klassen wat ze van de loipe kunnen gebruiken, zonder daar alle details over te hoeven weten. Ook de route over de kaart is zo eenvoudig te volgen.

De methode Punt start() geeft het startpunt, $(-x_{min}, -x_{max})$, van de sporter op de kaart van de loipe. Met de methode Punt stap() krijgen we het volgende punt op de loipe.

Je mag kiezen of je aan het eind van het parcours weer vooraan begint, of aangeeft dat er geen volgend punt meer is.

De klasse Punt bevat de x en y waarde van de een punt op de kaart en enkele basis methoden. Op Blackboard staat een basis voor deze klasse. Je mag deze zelf zo veel groter maken als nodig.

3 Het TekenLoipe Interface

Omdat we in deze opgave op twee verschillende manieren willen gaan tekenen maken we een Java interface dat deze teken-klassen moeten gaan aanbieden:

We kunnen dan op een uniforme manier beiden manieren van teken voor het parcours gebruiken.

4 Het parcours tekenen in letters (AsciiArt)

Maak een klasse AsciiArt die het parcours als een aantal regels met letters en symbolen kan afdrukken. Gebruik bijvoorbeeld een – voor een oost-west verbinding, een | voor een noord-zuid verbinding, en een + voor een kruising. Een simpel parcours beschreven door "srssrsslsllsss" kan er uit zien als:

Deze klasse dien natuurlijk het interface TekenLoipe te implementeren. Via het InfoLoipe interface kan AsciiArt de informatie uit de loipe halen.

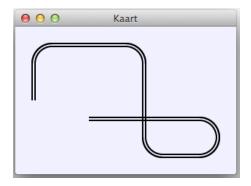
5 Het volgen van de route

Voor het volgen de route gebruiken we start en stap uit het InfoLoipe interface. Met setPosition kan de huidige positie getekend worden in ascii-art getekend worden, hier als een *.

Maak een interactief programma dat bij iedere input een stap verder gaat.

6 Het parcours als tekening

Op de Bb vind je de klasse LoipePlaat je waarmee je het parcours als plaatje kunt tonen. Een LoipePlaat je-object zal bij het aanroepen van de teken-methode een windowtje openen met daarin een plaatje van de loipe. Om te kunnen tekenen gebruikt de klasse LoipePlaat je plaatjes die op blackboard gegeven zijn als png-file. In een NetBeans project worden deze plaatjes verwacht in de src-folder van het project. We zullen later in deze cursus leren hoe we zo'n LoipePlaat je klasse moeten maken. Als alles goed is moet een progamma dat correct werkt met ascii-art ook met deze plaatjes correct werken.

Inleveren

Vóór zondag 28 februari, 23:59 uur, via Blackboard. Lever *alle* . java files uit de source folder van je project in. Neem een pad en de bijbehorende AsciiArt uitvoer als commentaar op in je hoofdklasse.